

ಅನುವಾದಿತ ಕತೆ

ಹಾಗಾದರೆ ನಾವೇಂದು ಪಣ ಕಟ್ಟುವ. ಏನಂತೀಯು? ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ್ವಾ ಅವನು ನೆಕ್ಕ.

‘ನಾನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇನೆ ಅಂಕಲ್! ’ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

‘ಪಣ ಕಟ್ಟಲು ನೀನು ತಯಾರಾಗಿದ್ದೀಯಾ? ’

‘ಪಣ ಕಟ್ಟಿ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ.’

ಮುದುಕ ಮಾತನಾಡಲ್ಲಿ. ಅವನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಿಗಾರನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಾನಿದ್ದ ಅವನು ನಟಿಸುತ್ತಿರುವವನರೆ ನನಗೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಅದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗನನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಲು ಅವನು ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದಂತೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸುವಿ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವವನರೆ ಕಾಣಿಸಿದ.

ಅವನು ಸಿಗಾರಿನಿಂದ ಕಣ್ಣತ್ವಿ ಹುಡುಗನ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹರಿಸಿದ. ‘ಪಣ ಕಟ್ಟುವುದು ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೆಚ್ಚಿನ ಹವ್ಯಾಸ. ನಾವಿಬ್ಬಿರೂ ಒಂದು ಪಣ ಕಟ್ಟುವ. ಅಂತಹದೊಡ್ಡ ಮಜಾ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಮೊದಲು ಎಂದಿಗೂ ಅನುಭವಿಸಿರಬಾರದು! ಏನಂತಿಯೂ ಹುಡುಗ?’

‘ಸ್ನಾಲ್ ತಡೆರಿ ಅಂಕಲ್. ಭಾರಿ ಮೊತ್ತುದ ಪಣ ಕಟ್ಟಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾಲು ಡಾಲರೋ, ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಒಂದು ಡಾಲರ್! ’ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ.

ಮುದುಕ ಕ್ಯೇಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಳಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. ‘ಇವೆಲ್ಲಾ ಎಂತಹ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಂಡಿ ಪಣವೆಂದರೆ ಅಂತಿಂಥ ಪಣವಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಪರಮಾನರದವನ್ನು ಸವಿಯುವಯಾಗಿರಬೇಕು. ನಾವು ನನ್ನ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವ. ಇಲ್ಲಿಯ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಭಾರಿಯೂ ಕೈಕೊಡದೆ ಹತ್ತುಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಸಲವೂ ನಿನ್ನ ಲ್ಯೂಟರ್ ಉರಿದರೆ ನೀನು ಪಣ ಗೆದ್ದಂತೆ!’

‘ಒಹ್, ನಾನು ರದಿ! ’ ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣಳು ಮೀಂಚಿದವು.

‘ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ. ಆದರೂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸು...’

‘ಯೋಚಿಸುವುದೇನಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಡಾಲರ್ ಪಣವೊಡ್ಡುತ್ತೇನೆ! ’

‘ನಾನು ಎಂತಹ ಪಣ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇನಿಂದರೆ, ಕೇಳಿ ನೀನು ಮೂರ್ಖೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾ ಹುಡುಗಾಗೆ ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತ. ನನ್ನ ಘನತೆಗೆ ತಕ್ಷಂತಹ ಪಣ ಕಟ್ಟುತ್ತೇನೆ. ಹೋಟಲಿನ ಪಾಕಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಕಾರು ನಿಂತಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನದೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಯಾರಾದ ಕಾರು! ’

‘ಹೇಯ್, ಹೇಯ್ ಅಂಕಲ್! ಇದು ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ ಪಣ. ನಾನಿನ್ನೂ...’

‘ಒಮ್ಮೆಗೇ, ಆರದಂತಹ ಹತ್ತು ಭಾರಿ ಲ್ಯೂಟರ್ ಹತ್ತಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಮೀರಿದ್ದೇ? ನಿನಗೆ ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಕಾರು ಬೆಂಕಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಯೋಚಿಸಿ ನೋಡು...’ ಮುದುಕ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕೇರಳಿಸಿದ.

‘ನನಗೆ ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ಬೇಕು! ’ ಹುಡುಗ ಉದ್ದೇಷದಿಂದ ಹೇಳಿದ.

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪಣವನ್ನು ಅಧಿಕತವಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸೋಣ. ಕ್ಯಾಡಿಲಾಕ್ ನಿನ್ನದು! ’ ಎಂದು ಮುದುಕ ಹೇಳಿದ.

‘ಆಯ್ದು. ನಾನೇನು ಪಣವೊಡ್ಡ ಬೇಕು? ’ ಹುಡುಗ ಕಾತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದ.